

16-03-017

Sosialistisk
ukeavis

Hvori opptatt Orientering

NY
TID

Redaktør:
Ingolf Håkon Teigene
Redaksjonssjef:
Jan Otto Hauge
Kulturredaktør:
IdaLou Larsen

Tåketale i Folkets Hus

For alminnelige mennesker med ønske om regjeringsskifte, for aktivt engasjerte mennesker som brenner for fredssaken, for arbeiderbevegelsens grunnplan med ønske om større rettferd og likhet i samfunnet — ble det ikke den store opplevelsen å høre Gro Harlem Brundtland holde sitt åpningsforedrag på Ap-landsmøtet torsdag.

Det er nesten ubegripelig at det et halvår før stortingsvalget går an å tro at rekkene kan slutes og valget vinnes ved hjelp av høyst uforpliktende retoriske poenger.

Skjønt uforpliktende var ikke alt. Aps usvikelige binding til USA og NATO var ikke uforpliktende.

Arbeiderpartiets statsministerkandidat besøkte også SV i sitt innledningsforedrag. Men ikke slik de fleste hadde ventet, med en utstrakt hånd til samarbeid om å vinne valget. Hun valgte istedet den billige polemikkens vei, og kalte SV-landsmøtet «et skrekkenes eksempel på hva vi ikke kan gjøre: Strø pengene ut til alle gode formål» og videre at SV-landsmøtet «satte seg utenfor de politiske og økonomiske realiteter».

En kostnadsanalyse av SVs arbeidsprogram vil nok uten videre lede til den konklusjon at landsmøtedeltakerne var rause med å konkretisere SVs økonomiske opplegg for alle merkesakene. At Gro Harlem Brundtland lager et poeng av det er ikke unaturlig.

Men å gjøre det i samme åndedrett som hun legger fram et «reformivrig» program som baserer seg på skatteforlik så langt til høyre som det er mulig å komme, og et utenrikspolitisk konsept som en må år tilbake i Aps indre debatt for å finne maken til, det fortjener karakteristikken: Både freidig og dumt.

En analyse av partiledernes konklusjoner, sammenholdt med fakta der det er mulig, bør uroe enhver med visjoner i seg, enten det er revolusjonær tålmodighet eller utålmodighet som preger visjonen.

- Arbeiderpartiet verdsetter kompromisset som arbeidsredskap. Javel, det er ingen sensasjon.

- Arbeiderpartiet har lært å bygge på det positive i menneskene. Javel. Det er hentet fra Moralsk Opprustnings vokabular.

- I internasjonal politikk står Arbeiderpartiet for samarbeid, moderasjon og fleksibilitet. Javel og farvel, hva betyr slikt prat? Hvem i all verden vil være uenig med det kamplyste regjeringalternativet i slikt snikk-snakk?

- Hovedproblemet er i dag at verden har for mange konservative regjeringer med for få visjoner. Ja, ubetinget må vi erklære oss enig i det — og gå litt lenger fram i partileders tale, hvor det heter — etter en bombastisk kjærlighetserklæring til NATO-alliansen: «Vi vil bekrefte vårt nære forhold til USA, som garantien for Norges sikkerhet.»

- Verden trenger mer sosialdemokrati. Ja, det gjør verden. Men trenger verden et sosialdemokrati som med fred i blikket bekrefter sin trofasthet og sitt nære forhold til USA?

Ja, selvsagt trenger verden et sosialdemokrati av denne typen. Verden har jo for mange konservative regjeringer, og for mange som produserer ødeleggelsesvåpen uten stans.

USAs regjering vil under sosialdemokratien Ronald Reagan alltid forbli et bolverk mot verdens mange konservative regjeringer.

JOH